

Oponentský posudek na bakalářské práci Jana Hladíka š Útvar rychlého nasazení: Vnímání terorismu p íslu-níky protiteroristické jednotky ve vztahu k eské bezpečnostní politice

Práce vypracovává model terorismu, respektive teroristy a od něj odvozený model antiterorismu, respektive antiteroristy. Jejich složením pak vzniká dynamický model jejich vzájemné interakce, jejíž základní charakteristikou je vzájemné štaktické zrcadlení a podobování. Do tohoto konceptuálního rámce pak autor vkládá kvalitativní výzkum prováděný v ÚRN Policie R metodou zúastněného pozorování a rozhovor s otevřenými otázkami. Vypracovává tak empiricky podložený profil p íslu-níka tohoto útvaru a porovnává jej s teoreticky získanými předpoklady o jeho profilu a způsobu práce. Závěrem formuluje doporučení, která mají vést k zefektivnění antiteroristických politik, i jeho jazykem eno, k lepšmu fungování šantiteroristického kontinua v R.

(1) Za problematickou považuji základní výzkumnou otázku a hypotézu dynamického modelu, jejíž je šstrategický a taktický kauzální mechanismus mezi fenoménem terorismu a následným protipatěním státu.š Problém je v použití konceptu p íinnosti a mechanismu na popis interakce mezi dvěma aktéry. P íinný mechanismus předpokládá, že po stimulu nutně následuje reakce. Taková kauzalita je sice vykazatelná i v psychologické a sociální oblasti, ale její primární model je vzat z oblasti neflivé p írody (odtud také slovo šmechanismus). V oblasti interakce dvou aktérů, obdaěných schopností posuzovat a plánovat jednání, nelze mluvit o kauzalitě, nebo reakce je zprostředkována rozhodováním. Ostatně i autor ve svém schématu dynamického vztahu p íítá aktérům schopnost analýzy. Jazyk mechanické kauzality p í popisu interakce teroristy a antiteroristy je stejně tak nepřipadný, jako by byl v případě popisu hry v šachy, chtěli-li bychom tvrdit, že tah jednoho šachisty je kauzálně determinován předcházejícím tahem jeho soupeře. Tato výtka je sice zásadní, ale ve skutečnosti neimplikuje odmítnutí celého modelu, ale jen jeho konceptuálního - terminologického rámování.

(2) Další výtka se týká oznaění státu za šentropickou entitu, která se brání terorismu jako pokusu p evést ji z šentropie do anarchie.š Autor tohoto posudku si ze svých gymnaziálních studií v sedmdesátých letech vzpomíná, že šentropie je ve fyzice definována jako štupe neuspořádanosti v systému, takže mezi neuspořádaností a anarchií by nemusela být opozice, kterou implikuje tato pasáž.š Autor každopádně dluží tená i vysvětlení, co přesně myslí státem jako šentropickou entitou.

(3) Další výtka se týká nezvládnutých proporcí v práci, která ve svém názvu ohlauje především, jemuž se v nuje jen jedna z předkládaných p íti kapitol pokrývající zhruba třetinu celého textu. A přitom právě tato kapitola p íná š skutečně originální p ínos práce. Tomuto kvantitativnímu nepoměru odpovídá nepoměr mezi teoretickými kapitolami a empirickou kapitolou š první svým obsahem značně přesahují to, co by bylo úměrné a nutné pro teoretické zarámování empirického výzkumu. Například dlouhé exkurzy do historie terorismu v kapitole 3. jsou z hlediska tématu práce zcela nadbytečné.

Z těchto důvodů a navzdory skutečně podnětné 5. kapitole obsahující i zajímavá doporučení ke zlepšení protiteroristické politiky R š nemohu ohodnotit práci jinak než jako *velmi dobrou*.

Prof. Pavel Barša